

Svar (28/1 02)

Finansministeren (Thor Pedersen):

Dialog og samarbejde mellem ledelse og medarbejdere er en central del af statens personalepolitik og en vigtig forudsætning for udviklingen af de statslige arbejdspladser.

Samarbejdsaftalen af 27. september 1999 sætter rammerne for det samarbejde mellem ledelse og medarbejdere, som foregår i den enkelte institution.

Ifølge Samarbejdsaftalen skal samarbejdsudvalget vurdere konsekvenserne for arbejds- og personaleforholdene ved væsentlige ændringer i de resultatkrav, der stilles, og i de økonomiske rammer, der gælder for driften.

Samarbejdsudvalgene skal desuden drøfte konsekvenser af større rationaliserings- og omstillingsprojekter, og i denne drøftelse skal indgå forhold vedrørende bl.a. økonomi, arbejdstilrettelæggelse og personalebehov. I forbindelse med større omstillinger og rationaliseringer skal behovet for omskoling, efteruddannelse og omplacering klarlægges, og der skal aftales retningslinier for gennemførelsen heraf.

Jeg skal gøre opmærksom på, at ansvaret for at sikre at Samarbejdsaftalen overholdes, påhviler den enkelte institution.

Påstande om manglende overholdelse af Samarbejdsaftalen på den enkelte statslige arbejdsplads kan af hver af parterne – henholdsvis ledelses- og medarbejdersiden i samarbejdsudvalget – kræves behandlet i Centralrådet for statens samarbejdsudvalg.

Finansministeriet og Centralorganisationernes Fællesudvalg har udarbejdet en vejledning med kommentarer til de enkelte bestemmelser i samarbejdsaftalen til brug for arbejdet i de enkelte samarbejdsudvalg.

Spm. nr. S 578

Til statsministeren (24/1 02) af:

Niels Helveg Petersen (RV):

»Agter regeringen i lighed med den hidtidige danske praksis at stemme for den årlige FN-resolution, der opfordrer regeringer og parlamenter verden over til at oprette uafhængige, nationale menneskerettighedsinstitutioner?«

Svar (30/1 02)

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Ja.

Spm. nr. S 560

Til integrationsministeren (23/1 02) af:

Kamal Qureshi (SF):

»Hvad mener ministeren om, at Udlændingestyrelsen i en afgørelse har brugt som argument for, at der skulle være tale om et proformaægteskab i en sag fra Randers, at kvinden er ni år ældre end sin mand fra Tunis, ikke mindst set i et ligestillingsperspektiv?«

Begrundelse

Ifølge et indslag i TV2 Østjylland 30. december 2001 indgår det som et vigtigt argument, for at ægteskabet påstås at være proforma, at kvinden er ni år ældre end manden.

Svar (31/1 02)

Integrationsministeren (Bertel Haarder):

Det følger af udlændingelovens § 9, stk. 9, at opholdstilladelse til ægtefæller eller samlevere ikke kan gives, såfremt der er bestemte grunde til at antage, at det afgørende formål med ægteskabets indgåelse eller etableringen af samlivsforholdet er at opnå opholdstilladelse. Bestemmelsen i § 9, stk. 9, om proformaægteskaber blev indføjet i udlændingeloven ved lov nr. 473 af 1. juli 1998, der trådte i kraft den 3. juli 1998.

Det fremgår af bemærkningerne til lov nr. 473 af 1. juli 1998 (lovforslag nr. L 59 af 16. april 1998), at udlændingemyndighederne ved vurderingen af, om der i det konkrete tilfælde foreligger et proformaægteskab, skal tage hensyn til samtlige forhold i sagen. Det fremgår endvidere, at udlændingemyndighederne f.eks. vil kunne inddrage momenter som parternes manglende samliv på fælles bopæl, parternes manglende evne til at kommunikere på samme sprog, en stor aldersforskel mellem parterne, parternes manglende eller begrænsede personlige kendskab til hinanden forud for ægteskabets indgåelse samt parternes tidligere giftermål.